

tid i forbindelse med den normale brug af det pågældende produkt. Det vil f.eks. være muligt at designbeskytte det indvendige af et handskerum i en bil, det indvendige af en taske m.v.

Stk. 1, nr. 2, fastsætter, at designbeskyttelse kun kan opnås, hvis den synlige del af bestanddelen opfylder de almindelige krav i henhold til forslaget § 3 om nyhed og individuel karakter efter, at bestanddelen er indføjlet i det sammensatte produkt, det vil sige, når bestanddelen er korrekt placeret.

Stk. 2 definerer, hvad der skal forstås ved normal brug af et sammensat produkt. Fastlæggelse af den endelige bruger må afgøres på grundlag af en konkret vurdering i forhold til anvendelsen af det sammensatte produkt, f.eks. må en køber af en bil til eget brug betragtes som den endelige bruger i modsætning til forhandleren af bilen. Vedligeholdelse, service og reparation kan ikke betragtes som normal brug, f.eks. af en bil. Uden denne begrænsning vil reglen om synlighed i stk. 1, nr. 1, miste sin betydning.

Til § 5

Bestemmelsen er en gennemførelse af direktivets artikel 6(1). Det fastsættes i bestemmelsen, hvad der forstås ved begrebet "offentligt tilgængeligt" i forslaget til § 3 vedrørende nyhed og individuel karakter.

Stk. 1 angiver forskellige måder, hvorpå et design kan gøres offentligt tilgængeligt. Et design er blevet gjort offentligt tilgængeligt, hvis Patent- og Varemærkestyrelsen har trykt afbildninger af designet i Dansk Designtidende som led i den foreskrevne måde at gøre omverdenen bekendt med registreringen af designet. Bestemmelsen omfatter også offentliggørelse af designet på andre måder, f.eks. via internettet eller offentliggørelse gennem andre myndigheder. Designet kan også være blevet offentliggjort i Dansk Varemærketidende ved registrering af et vareudstyrsmærke. Ligeledes kan et offentliggjort patent indeholde et design. Bestemmelsen angiver videre, at designet er offentligt tilgængeligt, hvis det af designeren selv eller af andre er blevet udstillet, benyttet kommercielt eller kendt på anden måde, f.eks. ved offentlig tilgængeliggørelse i et fagtidsskrift eller andet litterært værk. I princippet er det således uden betydning, på hvilken måde designet er blevet kendt af omverdenen, dog med de begrænsninger, der følger af stk. 2. Om skånefrist henvises til § 6.

Stk. 2, nr. 1, indeholder en modifikation til det objektive og globale nyhedskrav, som i dag stilles i forbindelse med beskyttelsen af et design. Offentliggørelsen er ikke nyhedsskadelig, hvis fagkredsene inden for den relevante branche i EU ikke med rimelighed

kan have fået kendskab til designet. Hvis et design f.eks. er blevet offentligt tilgængeligt i Kina, er det ikke sikkert, at dette design er nyhedsskadeligt, idet der først må tages stilling til, om den relevante fagkreds i EU har fået eller kunne have fået kendskab til designet. Hvis designet således har været vist på en messe i Kina, hvor branchefolk fra medlemsstaterne i EU har deltaget, vil designet være nyhedsskadeligt for en dansk designansøgning. Bestemmelsen bør ikke anvendes for snævert, da det vil kunne føre til en urimelig begrænsning i nyhedskravet.

Stk. 2, nr. 2, giver indehaveren mulighed for at vise sit design til andre, f.eks. med henblik på kommercialiseringen af designet, uden at risikere, at forevisningen medfører, at designet anses som kendt. Parterne behøver ikke udtrykkeligt at have aftalt, at designet skal være hemmeligt. Det er formentlig tilstrækkeligt, at der findes en handelskutyme inden for den pågældende branche, der betyder, at nyudviklede design kun forevises under fortrolighed.

Til § 6

Bestemmelsen er en gennemførelse af direktivets artikel 6(2) og (3). Bestemmelsen indeholder en undtagelse til forslaget § 5, stk. 1.

Med de udtrykkeligt nævnte tilfælde i nr. 1 og 2 er der næppe situationer, hvor en offentliggørelse inden for 12-måneders-fristen vil være nyhedsskadelig.

Nr. 1 indeholder en såkaldt skånefrist, som kan få stor praktisk betydning for indehaveren af et design. Skånefristen er en nydannelse i dansk designret. Sigtet med bestemmelsen er, at offentlig tilgængeliggørelse et hvilket som helst sted i verden, der sker af indehaveren eller på dennes foranledning, ikke skal forhindre beskyttelse af designet ved registrering, hvis ansøgningen indgives senest 12 måneder efter offentliggørelsen. Da der gælder en 6-måneders-frist ved påberåbelse af prioritet fra en udenlandsk ansøgning, jf. § 16, indebærer forslaget, at der reelt kan forløbe op til 18 måneder fra offentliggørelsen i et EØS-land eller et andet land, som anerkender en tilsvarende skånefrist, inden Patent- og Varemærkestyrelsen modtager ansøgningen. Forslaget gør det muligt for en indehaver at teste sit design på markedet eller på anden måde gøre designet kendt. Hvis designet findes at have kommerciel værdi, er det inden for 12-måneders-perioden fortsat muligt at få designet registreret. Hvis designet derimod ikke får succes, eller hvis designet viser sig at have en meget kort levetid på markedet, behøver indehaveren ikke ofre tid og penge på en designansøgning. Endvidere har skånefristen den betydning, at private ansøgere, der ikke kender eneretssystemet og be-